

Toelichting

Algemeen

Op grond van artikel 3, eerste en tweede lid, van de Wet tot bescherming van het diploma van verpleegkundige (*Stb.* 1921,702), wordt door de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur de inhoud van de opleiding diploma B-verpleegkundige vastgesteld. Onder opleiding wordt verstaan de inservice-opleiding diploma B-verpleegkundige, waarin leerling-verpleegkundigen door middel van een beroepsopleiding, waarbij de leerling het beroep al doende leert en het al lerende uitoefent, opgeleid worden tot zelfstandige beroepsbeoefenaren op het "eerste" deskundigheidsniveau in het veld waarin de opleiding heeft plaatsgevonden.

De algemene doelstelling van de opleiding is: de aspirant beroepsbeoefenaar tot het beheersen van zodanige kennis en vaardigheden en tot een zodanige beroepshouding te brengen, dat hij zelfstandig gestalte kan geven aan verpleegprocessen en deze kan uitvoeren en evalueren en op grond hiervan kan participeren in het totale hulpverleningsproces in het veld van de psychiatrische hulpverlening in de intra- en semi-murale gezondheidszorg. De specifieke doelstelling luidt: de opleiding diploma B-verpleegkundige is een beroepsopleiding die de kenmerken van het beroep van verpleegkundige omvat en gericht is op het functioneren als verpleegkundige in het veld van de psychiatrie, zowel intra- als semimuraal. Voor het ontwikkelen van de verpleegkundige beroepshouding is de integratie van theoretische kennis en praktische ervaring van groot belang. De opleiding is te onderscheiden in een theoretisch en een praktisch gedeelte met persoonsvormende en beroepsvormende elementen.

Deze doelstelling ligt in het verlengde van de algemene doelstelling. De huidige verpleegkundige beroepsuitoefening vormt de basis voor deze doelstelling. De inhoudelijke werkgroep belast met de herziene Regeling opleiding diploma B-verpleegkundige heeft de doelstellingen zoals deze reeds geformuleerd waren door de departementale werkgroep "herziening opleiding diploma B-verpleegkundige" overgenomen. Het profiel van de psychiatrische-verpleegkundige is ontwikkeld binnen bovengenoemde departementale werkgroep en wordt separaat van deze Regeling uitgegeven. In verband met de arbeidsduurverkorting tot een 36-urige werkweek voor leerling B-verpleegkundigen met ingang van 1 september 1986, is het in verband met onderwijsinhoudelijke en financiële redenen noodzakelijk gebleken de opleiding diploma B-verpleegkundige ingrijpend te wijzigen.

Met het voorliggende besluit worden een aantal veranderingen ingevoerd. Het betreft hier onder meer:

- het invoeren van een voorbereidende periode van 30 weken, bestaande uit theoretisch onderwijs, stageperioden en vakantie;
- het uitbreiden van het totaal aantal lessen waarmee samenhangend een uitbreiding van de totale opleidingsduur;
- het opnemen van eisen voor kennis, vaardigheden en attitude voor de voorbereidende periode en de eerste leerperiode;
- het wijzigen van de regeling voor onderbrekingsdagen;
- het wijzigen van de hoeveelheid en de indeling van de leerstof;
- het wijzigen van bepalingen inzake overgangs- en eindexamens;
- het ontwikkelen van landelijke toetsen ten behoeve van het eindexamen;
- het invoeren van uren ten behoeve van de begeleide praktische opleiding op de afdeling;
- het verlagen van de toelatingsleeftijd van de opleiding.

Artikelsgewijs

Artikel 2, vierde lid: De eis van een evenwichtige verhouding tussen het aantal leerlingen en het aantal verpleegkundigen is gesteld teneinde de werkbegeleiding van leerlingen te kunnen realiseren.

Artikel 3, tweede lid: Het spreekt daarbij vanzelf, dat bij de erkenning ten aanzien van het samenwerkingsverband, de overeenkomst door de minister moet zijn goedgekeurd.

Artikel 5: Wanneer de opleiding in samenwerking met een centraal opleidingsinstituut wordt gegeven, berust de verantwoordelijkheid voor de opleiding bij de directies der deelnemende instelling. Duidelijk zal moeten worden aangegeven hoe de delegatie van verantwoordelijkheden van de directie(s) van de instelling(en) naar het centraal opleidingsinstituut geregeld is. Hierbij kan verwezen worden naar de modellen van statuten en samenwerkingsovereenkomsten van de Nationale Ziekenhuisraad. De overeenkomst tot samenwerking betreffende de opleiding moet door de minister zijn goedgekeurd.

Artikel 6, eerste lid, onder a: De dagelijkse leiding berust bij het hoofd van de opleiding. Het hoofd heeft met name een organisatorische en initiërende taak m.b.t. de opleiding. Hij begeleidt medewerkers en draagt zorg voor afstemming van theorie en praktijk op elkaar. Met het oog hierop kan het hoofd niet primair worden aangewezen om les te geven.

Hoewel het hoofd van de opleiding belast is met de leiding van de opleiding zal de directie van de inrichting de verantwoordelijkheid voor het goed functioneren van de opleiding moeten dragen.

Artikel 6, eerste lid, onder b: Indien een centraal opleidingsinstituut alleen een opleiding tot diploma B-verpleegkundige heeft en de directeur geen verpleegkundige is, dient er een hoofd van de opleiding te zijn aangesteld dat verpleegkundige is.

Artikel 6, eerste lid, onder d: Werkbegeleiding van de leerling vindt plaats op de verpleegafdeling in directe relatie tot verpleegkundig handelen en het samenwerken uitgaande van de op de betrokken afdeling te realiseren leerdoelen en de individuele leerdoelen. De werkbegeleiding heeft als doel het praktijkleerproces te optimaliseren waardoor de leerling gedurende de opleiding op het niveau van de tussentermen kan functioneren en aan het eind van de opleiding als zelfstandige beroepsbeoefenaar het beroep kan uitoefenen. De werkbegeleider is een verpleegkundige die zorg draagt voor de uitvoering van werkbegeleiding overeenkomstig de voor de betrokken afdeling te realiseren leerdoelen- en de individuele leerdoelen van de leerling. De praktijkbegeleider draagt verantwoordelijkheid voor het bevorderen van onderlinge afstemming van theoretische en praktische leerdoelen binnen een bepaalde sector (zoals vermeld in artikel 29, tweede lid) en het bewaken van continuïteit in het totale leerproces van de leerling. Het niveau van de opleiding bijscholing gezondheidszorg (stageleiding) komt niet meer voldoende overeen met de eisen waaraan de praktijkbegeleiders moeten voldoen. Met een bewijs van deze opleiding behaald na september 1986 (inwerkingtreding van de nieuwe regeling) komt men niet meer in aanmerking voor de functie van praktijk begeleider.

Artikel 6, tweede lid: De tekst van het opleidingsreglement in de cao Ziekenhuiswezen is niet letterlijk gevolgd. Er is gekozen voor een duidelijker omschrijving van het bedoelde.

Artikel 6, tweede lid, onder d: Hierin dienen de theoretische en praktische componenten van de opleiding te worden aangegeven.

Artikel 11, eerste lid: Gezien het grote aantal vooropleidingen van verschillende niveaus alsmede de onduidelijkheid die bestaat omtrent de toelating tot de opleiding diploma B-verpleegkundige is een lijst van opleidingen, diploma's en getuigschriften welke vereist zijn als vooropleiding voor de onderhavige opleiding als bijlage bij deze regeling gevoegd. Deze bijlage zal regelmatig worden bijgewerkt.

Artikel 11, tweede lid: Ontheffing op grond van de leeftijd heeft als achtergrond dat men bij een bepaalde leeftijd geacht wordt een voldoende maatschappelijke ervaring te hebben opgedaan als compensatie voor het niet voldoen aan de vooropleidingseisen. Hierbij wordt gedacht aan een leeftijd van ten minste 25 jaar.

Artikel 12: Wanneer er een langere periode dan één jaar tussen twee cursusgroepen ligt wordt in voorkomende gevallen de duur van verlenging van de opleiding onevenredig lang.

Bovendien kan de continuïteit van het onderwijs hierdoor in gevaar komen, in dit artikel is het bepalen van de

aanvangdata om de opleiding te beginnen aan de instellingen overgelaten in verband met de gewijzigde structuur van de opleiding.

Artikel 14: Ingevoegd is een voorbereidende periode in plaats van de introductieperiode. Deze periode is uitgebreid tot 30 weken. De lesweken zijn teruggebracht van 35 lesuren naar 30 lesuren. De stageweken in de voorbereidende periode bedragen 36 uur per week. Het hoofd van de opleiding formuleert na overleg met het praktijkveld stagedoelstellingen die dienen aan te sluiten op de leerdoelen die gerealiseerd moeten worden in de voorbereidende periode.

Artikel 15: Verpleegkundigen die een inservice opleiding tot verpleegkundige willen gaan volgen in een ander veld van de gezondheidszorg krijgen vrijstelling van ten minste de voorbereidende periode. Eenzelfde regeling geldt voor ziekenverzorgenden en afgestudeerden van de MDGO-VP. Hiertoe is besloten o.g.v. het feit dat de beroepen A-, B- en Z-verpleegkundige en ziekenverzorgende en verpleger/verpleegster een aantal generieke elementen bevatten waardoor deze beroepsbeoefenaren over dusdanige kennis en vaardigheden beschikken dat zij geacht worden de leerstof die zij in de voorbereidende periode missen, binnen korte termijn in te kunnen halen.

Artikel 16: Bij onderbreking wordt het al dan niet behalen van de doelstellingen als uitgangspunt aangehouden. Het bepalen van een maximum aantal dagen voor onderbreking wordt hiermee in feite overbodig gemaakt. De regeling met betrekking tot de onderbrekingsdagen is grotendeels aan het hoofd van de opleiding overgelaten. Het is de bedoeling dat de leerling voldoet aan de tussentermen en eindtermen van de opleiding. Indien de leerling op grond van afwezigheid van de opleiding bepaalde onderdelen niet kan behalen dan dient hij desbetreffende onderdelen in te halen.

Artikel 17: Het lijkt nuttig in verband met eventuele toekomstige ontwikkelingen de mogelijkheid van het instellen van experimenten in de Regeling open te stellen. Uiteraard zullen de voorstellen tot de instelling van een experiment volledig uitgewerkt moeten zijn. Op grond van artikel 3 van de wet kan een experimentele opleiding in het kader van dit besluit uitmonden in het diploma B-verpleegkundige.

Artikel 18, eerste lid: Voor zowel de voorbereidende periode als de eerste en tweede en derde leerperiode zijn “tussentermen” c.q. “eindtermen” geformuleerd. De tussentermen vormen een fasering tussen de start van de opleiding en de eindtermen. Behalve onderwijskundige argumenten voor tussentermen zijn er ook arbeidsrechtelijke argumenten omdat de leerling tevens werknemer is en het voldoen aan de tussentermen de formele basis is om door te gaan naar een volgende leerperiode en vervolgens in salaris hoger te worden ingeschaald. Zowel leerling als werknemer dienen zoveel mogelijk duidelijkheid te verkrijgen over het niveau waaraan zij op een bepaald moment moeten kunnen voldoen, zoals bijv. de overgang naar een volgende leerperiode. Aan de tussentermen en de eindtermen ontleent de opleidingsinrichting richting voor de opzet en de inhoud van vakken en/of thema's, projecten etc. De tussentermen geven een leerling aan welke leereffecten bij hen worden beoogd als delen van het onderwijsprogramma zijn doorgewerkt.

De tussentermen vormen een leidraad bij het beoordelen van leerlingen, de opleidingen en de docenten. Aan de hand van de tussentermen kan tussentijds inschatting worden gemaakt t.a.v. het behalen van de eindtermen. De tussentermen vormen een leidraad bij het nemen van besluiten inzake eventuele kortingen van de opleiding en het vervolgen van de opleiding na onderbreking.

Artikel 18, lid 2. Afgrenzing der leergebieden: De verpleegkundigen worden geconfronteerd met een verplegingswerkelijkheid. Hierbinnen spelen een aantal elementen een belangrijke rol:

- de patiënt als persoon in relatie tot zijn omgeving en/of systeem;
- de verpleegkundige als persoon in relatie tot zijn omgeving en/of systeem;
- het verplegen.

Hieruit valt af te leiden dat de centrale concepten in de verpleegkunde zijn: persoon, omgeving, gezondheid en verpleging.

De samenhang hiertussen is te zien in het schema. Enerzijds zien we de verpleegkundige als persoon in relatie tot zijn omgeving. Om hier zicht op te krijgen zal het gezonde gedrag van mensen bestudeerd (*theoriecomponent 1*) dienen te worden.

Het zelfzorgproces van de mens dient bestudeerd te worden, alsmede de verschillende aspecten die aan de mens zijn te onderscheiden en de relatie mens-omgeving/systeem.

Anderzijds zal er zicht moeten gekregen worden op de patiënt in relatie tot zijn omgeving en/of systeem.

Centraal staat hier het niet gezonde gedrag (*theoriecomponent 2*).

Voor het patiëntenzorgproces dient dan bestudeerd te worden. De gezondheidssituatie, de patiënt als persoon als mede de omgeving waarin hij verblijft zijn aandachtsgebieden.

Niet alleen theorie is een belangrijk toeleveringsgebied voor het verpleegkundig handelen, maar ook de praktische vaardigheden. Hierbij kunnen onderscheiden worden:

1. Instrumenteel-technische vaardigheden op niet-somatisch gebied: psycho-sociale vaardigheden.
2. Instrumenteel-technische vaardigheden op somatisch gebied: somatische vaardigheden.

Het leren omgaan met gezond en niet-gezond gedrag wordt geleerd binnen het leergebied van de methoden en technieken. De theoretische fundering van deze vaardigheden wordt gevonden binnen de beide theoriecomponenten. In het leergebied van de methoden en technieken gaat het om toepassingen d.w.z. om methoden, technieken en attitudevorming.

De verpleegkunde is de tweede praktijkcomponent. Dit is het centrale vak. Binnen de verpleegkunde dient er een integratie tot stand te komen van de 2 theoriecomponenten en de praktijkcomponent van het leergebied methoden en technieken.

Het benoemen van de vier leergebieden is als volgt:

1. Het leergebied gezondheidsleer;
2. Het leergebied ziektenleer;
3. Het leergebied methoden en technieken;
4. Het leergebied verpleegkunde.

De samenhang is in schema: (*zie schema*).

De definiëring van de leergebieden moet zo zijn, dat duidelijk is waar welk vak uit de bestaande leerstofomschrijvingen ondergebracht moet worden. De volgende globale omschrijvingen zijn van toepassing.

Ziektenleer: Het leergebied ziektenleer levert de kennis over de niet gezonde gedrag.

Gezondheidsleer: Het leergebied gezondheidsleer levert de kennis over het gezonde gedrag.

Methoden en technieken: Het leergebied methoden en technieken levert de vaardigheden op, te kunnen omgaan met de psychische, sociale en somatische aspecten van de mens binnen de continua:

- de mens in relatie tot zijn omgeving;
- ziek - gezond.

Er zijn somatische en niet-somatische vaardigheden.

Verpleegkunde: Het leergebied verpleegkunde levert de kunde en de vaardigheden op, te kunnen omgaan met de verplegingswerkelijkheid. De verpleegkunde omvat:

1. Het vaststellen van de verpleegsituatie op basis van 3 variabelen: persoon, omgeving en gezondheidssituatie;
2. De keuze uit theorieën, modellen over verpleegkunde (systematiek);
3. De keuze uit methodieken van verplegen;
4. Het vaardig zijn in opstellen en uitvoeren van verpleegplannen.

Met deze vier punten zijn de kaders aangegeven van het verpleegproces.

Artikel 18, tweede lid, onder e: Bij de keuze-uren dient o.a. aandacht te worden geschonken aan informatica, alsmede dient aandacht aan internationale vraagstukken die raakvlakken hebben met verpleegkunde, te worden besteed.

Artikel 20: Bij ieder vak worden de benoembaarheidseisen van de docenten vermeld.

Alle docenten dienen te voldoen aan de volgende criteria:

- vakbekwaamheid op het desbetreffende gebied;
- didactische vaardigheid;
- ervaring in/affiniteit met het veld van de psychiatrie.

Artikel 20, eerste lid, onder b (Rechts- en Wetskennis): Dit onderdeel dient door een jurist te worden gegeven

mits gezondheidsrecht dan wel ziekenhuiswetenschappen deel uitmaken van het doctoraal examen. Het betreft hier een gecompliceerde juridische materie waarvoor een juridische opleiding op academisch niveau noodzakelijk wordt geacht.

Artikel 20, eerste lid, onder c: Het betreft hier het onderdeel “functionele stoornissen” binnen de psychopathologie.

Artikel 20, eerste lid, onder d: In het leergebied “methoden en technieken” worden vaardigheden getraind die aansluiten bij de reeds gedoctrineerde theorie vanuit de afzonderlijke vakken. De kwalificaties aan de docenten gesteld binnen dit leergebied komen overeen met die gesteld aan de afzonderlijke vakdocenten. Buiten de hier bedoelde benoembaarheidseisen geldt dat, ter beoordeling van het hoofd opleiding, onderdelen uit het hier betreffende leergebied gegeven kunnen worden door docent(en) verpleegkunde op basis van specifieke inhoudelijke deskundigheid voor dat betreffende onderdeel.

Voor de onderdelen m.b.t. somatische vaardigheden, -zorgtechnieken en verpleegtechnieken geldt dat deze in elk geval door docent(en) verpleegkunde gegeven worden.

Artikel 20, tweede lid: Voor nieuw aan te trekken docenten die niet aan de benoembaarheidseisen voldoen, maar op grond van de voornoemde criteria, genoemd in dit lid, wel geschikt worden bevonden kan ontheffing worden aangevraagd bij de minister. Indien de ontheffing wordt verleend, zal hierbij evenwel de voorwaarde worden gesteld dat de betreffende docent binnen een door de minister gestelde termijn een gerichte scholing volgt ten einde alsnog aan de benoembaarheidseisen te voldoen.

Artikel 21: Voor “zittende” docenten bij het in werking treden van de nieuwe regeling wordt ontheffing verleend. Hieraan wordt evenwel een voorwaarde verbonden. Bij het aanvaarden van een andere werkkring dient men binnen een door de hoofdinspecteur te bepalen termijn een gerichte scholing te volgen ten einde wel aan de benoembaarheidseisen te voldoen.

Artikel 22, eerste en tweede lid: Om te voorkomen dat een leerling eerst aan het eind van de voorbereidende periode zou vernemen dat hij onvoldoende geschikt wordt geacht, waardoor hij geen mogelijkheid heeft om zich te verbeteren vindt ten minste eenmaal een beoordelingsgesprek plaats. Eén beoordeling dient bij voorkeur halverwege de voorbereidende periode plaats te vinden. Opgemerkt wordt dat hier een minimum wordt aangegeven.

Artikel 22, tweede lid: Een geschiktheidsverklaring kan worden afgegeven als de leerling voldoet aan de eisen voor de theorie en praktijk, afgeleid uit de tussentermen voor de voorbereidende periode als opgenomen in bijlage 2. De leerling dient hiertoe voor alle toetsen een voldoende te hebben behaald. Aspecten als houding en interesse, gebaseerd op de voornoemde tussentermen, worden bij het afgeven van de geschiktheidsverklaring betrokken.

Artikel 23: De stage gedurende de voorbereidende periode vindt plaats onder verantwoordelijkheid van het hoofd van de opleiding. De stageleerdoelen worden opgesteld door of vanwege het hoofd van de opleiding in overleg met de praktijk en op geleide van de tussentermen van de voorbereidende periode. De stageleerdoelen van de betreffende stage dienen een logisch gevolg te zijn op de lesstof. De stages dienen evenwichtig over de voorbereidende periode te worden verspreid. De stage is bedoeld om in de praktijk een nadere verkenning te doen plaats vinden van hetgeen in de theorie is geleerd. De stage met name in de opleiding tot B-verpleegkundige dient er niet op gericht te zijn om relaties met patiënten aan te gaan. Deze relaties kunnen gezien de duur van de stage niet anders dan zeer vluchtig van aard zijn zodat hier tenaauwernood sprake kan zijn van een leerdoel.

Gedurende de stage is de leerling boventallig op de stageplaats teneinde stageleerdoelen te behalen.

Artikel 24: De manier van toetsen wordt aan het hoofd van de opleiding overgelaten: het kan zowel mondeling, schriftelijk als door middel van een werkstuk plaatsvinden.

Artikel 25: Ten einde het onderwijs naar vakken ingericht niet uit te sluiten zijn er artikelen opgenomen waarin een toetsstelsel hiervoor wordt aangegeven.

Artikel 29: In het praktisch deel van de opleiding wordt gedurende tenminste 1011 uur aandacht besteed aan het leren van de leerling in de praktijk. In het leergedeelte wordt aandacht besteed aan afdelingsgebonden

aktiviteiten. De uren van het leergedeelte dienen evenwichtig over de leerperioden te worden verspreid. De toenemende zelfstandigheid van de leerling betekent niet automatisch dat de begeleiding in uren afneemt. De toetsingsmomenten omvatten zowel toetsen als praktijkbeoordelingen en ook alle elementen behorende bij het eindexamen. Het geïntegreerd toetsen van de leereenheden valt echter onder de theorie-uren.

Artikel 31: De gesprekken zijn noodzakelijk om praktijkbegeleiding tijdens de praktijkleerperioden te realiseren. Deze gesprekken:

- worden inhoudelijk mede bepaald door het praktijkleerplan;
- stellen de leerling in staat om te reflecteren op zijn verpleegkundig handelen om zodoende dit handelen te optimaliseren;
- voorzien er in dat de leerling middels een tussentijdse evaluatie weet hoe er over zijn functioneren wordt geoordeeld, en kunnen op basis van gegevens zijn functioneren bijsturen; tenslotte hoort de leerling het uiteindelijke oordeel over zijn functioneren tijdens deze praktijkleerperiode.

De benodigde tijd voor deze gesprekken dient te worden gerelateerd aan de doelstelling van het gesprek. De criteria aan de hand waarvan eindevaluatie plaatsvindt dienen te worden vastgelegd zoals vermeld in artikel 6, tweede lid, onder 1.

Artikel 30, eerste lid: Op iedere afdeling wordt een introductiegesprek gehouden waarin de verwachtingen van de leerling en de afdeling worden besproken om te komen tot vastlegging van de individuele leerdoelen in het praktijkwerkplan voor de betreffende praktijkleerperiode.

Bij de gesprekken, bedoeld in het eerste en tweede lid, dienen aanwezig te zijn: leerling, werkbegeleider, leiding van de afdeling, praktijkbegeleider.

Artikel 30, tweede lid: De aanwezigen zijn: de leerling, werkbegeleider, praktijkbegeleider.

Het doel is bijstellen, concretiseren en vastleggen van het praktijkleerplan.

Artikel 30, derde lid: De aanwezigen zijn: leerling, werkbegeleider, leiding van de afdeling, praktijkbegeleider.

Het doel is op basis van het praktijkleerplan, het functioneren van de leerling te bespreken en vast te leggen.

Artikel 30, vierde lid: De aanwezigen zijn: leerling, werkbegeleider, leiding van de afdeling, praktijkbegeleider.

Het doel is op basis van het praktijkleerplan het functioneren van de leerling te bespreken, vast te leggen en een waardering voor de praktijkleereenheid toe te kennen.

Artikel 31, Methodische praktijkbegeleiding: De praktijkbegeleiding varieert over de leerperioden waarbij het accent telkens mede verandert. Ook de vorm van praktijkbegeleiding in het gehele leerproces verandert, afhankelijk van de fasen in het leerproces. Aan deze uitgangspunten liggen de volgende veronderstellingen ten grondslag:

- a. naarmate er meer gerichte begeleiding is zal een leerdoel beter en sneller bereikt worden. Los van het "zelfstandigheidsstreven" betekent dit, dat de begeleidingsintensiteit pas kan afnemen naarmate de theoretische en praktische opleiding vordert en voorwaarden heeft geschapen voor de volgende leerstap;
- b. aangezien leren tijdens werken betekent, dat men aan een proces deelneemt, kunnen negatieve consequenties voor cliënt, proces en organisatie optreden indien het leerproces mislukt, de begeleiding inadequaat is of het leren zelf remmende invloeden heeft. Men zal dan ook leerdoelen naar complexiteit over leerjaren logisch moeten indelen;
- c. Leren van methoden en technieken heeft altijd een plaats in het arbeidsproces. Naarmate de plaats en het moment minder kritisch zijn en minder in direct verband staan met andere belangrijke aspecten (leermomenten die pas later bereikt kunnen worden) is een leerdoel sneller te bereiken.

Artikel 37: De leerling dient voor alle onderdelen van het eindexamen een voldoende te behalen. Ook hier geldt dat van een zelfstandig functionerend verpleegkundig beroepsbeoefenaar moet worden verlangd dat hij aan alle eindtermen voldoet. Compensatie van onderdelen van het eindexamen wordt daarom niet mogelijk geacht.

Artikel 40: In het opleidingswerkplan dienen criteria te zijn opgenomen voor de beoordeling van deze scriptie.

Artikel 41: Een protocol kan een ondersteunende functie hebben bij het verloop van het gesprek en bij de evaluatie en de beoordelingen van het gesprek. De houder van het protocol noteert de essenties van het gesprek. Hiertoe dient deze voldoende kennis te hebben van de opleiding tot B-verpleegkundige en in voldoende mate

boven het onderwerp van gesprek te staan. In aanmerking komen voor het maken van een protocol: een docent-verpleegkundige, een praktijkbegeleider of een afdelingsverpleegkundige.

Het protocol moet drie maanden bewaard blijven voor het geval een afgewezen kandidaat in beroep gaat tegen de uitslag van het examen. Bij het maken van het protocol kan ook gebruik worden gemaakt van geluidsregistrerende apparatuur.

In het opleidingswerkplan dienen criteria te zijn opgenomen voor de beoordeling van het eindgesprek.

Artikel 42: De gecommiteerde heeft tot taak zich een oordeel te vormen omtrent het niveau van de eindexamens. Hij woont een zodanig gedeelte van de gesprekken bij, dat hij zich daarover een eindoordeel kan vormen. Voorts neemt hij zoveel mogelijk kennis van de afgenomen toetsen en de beoordeling daarvan. Eveneens neemt hij kennis van de door de kandidaat t.b.v. het eindexamen gemaakte scriptie alsmede van de beoordeling hiervan.

Artikel 44: De voorzitter van de examencommissie, danwel het hoofd van de opleiding, is verantwoordelijk voor het gehele verloop van het examen. Uit hoofde hiervan dient een van deze personen een regeling te treffen voor het geval de leden van de gesprekscommissie niet tot een eensluidend oordeel kunnen komen.

Het bijgehouden protocol en de eventueel van het gesprek gemaakte bandopname kunnen hierbij worden gebruikt.

Schema

1. gezondheidsleer

verpleegkunde integratie 1, 2, 3	3. methoden en technieken
-------------------------------------	------------------------------

2. ziektenleer
